

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΣΑΤΥΡΙΚΗ
ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΑΠΑΞ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

ΕΤΟΣ Β'

ΑΡΙΘΜ. 78

Τιμή συνδρομής διὰ τὸ Ἑσωτερικὸν Δραχ. 12, προπληρωτέα καθ' ἑξαμηνίαν διὰ τὸ Ἐξωτερικὸν Φράγκ. 20 προπληρωτέα καθ' ἔτος Διεύθυνσις τῆς ἑφημερίδος κάτωθεν τῆς οἰκίας Α. ΜΕΛΛ, πλησίον τοῦ Τχυροδρομείου.

Ἐν ΑΘΗΝΑΙΣ, τῇ 41 Ἰουλίου 1876.

ΑΓΓΕΛΙΑ

Διακοπτομένης τῆς ἐκδόσεως τοῦ «Ἀσμοδαίου», ἐνῶ ὀφείλονται εἰσέτι εἰς εὐαριθμους τινὰς τῶν συνδρομητῶν φύλλα τινὰ ἀντὶ τῆς καταβληθείσης συνδρομῆς, ἡ διεύθυνσις εἰδοποιεῖ αὐτοὺς ὅτι, ἐν τῷ γραφείῳ τοῦ «Ἀσμοδαίου» μέχρι τῆς Α'. Αὐγούστου, δύνανται ἢ νὰ λάβωσιν ὀπίσω τὰ περισσεύοντα χρήματα, ἢ ἀντὶ τούτων, τὰ τυχόν, ἐλλείποντα αὐτοῖς φύλλα πρὸς συμπλήρωσιν τελείας συλλογῆς.

Ἡ διεύθυνσις.

Ὁ Θεοτόμπης παραιτεῖται τοῦ «Ἀσμοδαίου», πιθανῶς δὲ καὶ ὁ Ἀσμοδαῖος τῆς δημοσιότητος ἐπὶ τινὰ καιρὸν· πράττει δὲ τοῦτο κατὰ καθῆκον, πεισθεὶς ὅτι τὰς ἰδέας του περιδιαθέσεως τοῦ προϋπολογισμοῦ τῆς Ἑλλάδος ὑπὲρ τῆς Ἑλλάδος ἀδύνατον εἶναι νὰ συμμερισθῇ ἢ πλειονοψυχία τοῦ εὐγενοῦς κοινοῦ καὶ τῆς γενναίας φρουρᾶς.

Ἡ πεποίθησις αὕτη ἤστραψεν εἰς τοὺς ὀφθαλμοὺς ἡμῶν ἀκαταμάχητος καὶ φοβερὰ προχθὲς ἐν τῷ θεάτρῳ τοῦ Ἀπόλλωνος, ἐνῶ περιηρχόμεθα διὰ τῶν διόπτρων τὰ θρανία τοῦ κήπου, βροίθοντος ἕνεκα τῆς ἀργίας τοῦ Φαλήρου γνωρίμων προσώπων. Ἀλλὰ μεταξὺ ἐκτὸν τοιούτων οὐδὲ εἰκοσιν ὑπῆρχον μὴ ὑπηρετοῦντα τὴν πατριδα διὰ τοῦ ξίφους ἢ τοῦ καλάμου ἐπὶ δικαίᾳ ἀμοιβῇ.

Ἡ ἀναλογία αὕτη ὑπηγόρευεν ἡμῖν τὴν ἀκόλουθον ὀρθὴν, νομιζόμεν, σκέψιν: «Ὁ πολὺς πληθυσμὸς τῆς Ἑλλάδος συνίσταται ἐκ πεντήκοντα χιλιάδων ἀνθρώπων, γνωρίζοντων ἀνάγνωσιν καὶ ἀνορθογραφίαν καὶ τρεφομένων ὑπὸ ἐνὸς ἑκατομμυρίου ἀγράμματων φορολογουμένων; Ἄλλ' οὔτε οἱ ἀγράμματοι οὗτοι δύνανται ν' ἀναγνώσωσι τὸν ὑπὲρ αὐτῶν συνηγοροῦντα «Ἀσμοδαῖον», οὔτε παρὰ τῶν ἐν πρυτανείῳ τρεφομένων ἀναγνώστων του δύναται οὗτος νὰ ἐλπίσῃ ὅτι χάριν αὐτοῦ καὶ τῆς πατρίδος θέλουσιν ἀνταλλάξαι ἀντὶ ποδῶν μαγείρου ἢ βελόνης ὑποδηματοποιοῦ τὸ εὐγενὲς ἐπάγγελμα τοῦ κοσμεῖν τὰς στήλας τοῦ προϋπολογισμοῦ. Ὁ κ. Ζαίμης ἔχει λοιπὸν πληρέστατ' ἀδικαίον ἀποφαινομένου ὅτι ἄσκοπος εἶναι ὁ «Ἀσμοδαῖος», ὃ ἵπαιτων παρ' αὐτοῦ καὶ τῶν συμμάχων του ν' ἀφίνωσι ψυχία τινὰ καὶ ὑπὲρ τῆς πατρίδος, τῆς ἐν ἰδρωτὶ τρεφούσης τὴν ἀγέλην τῶν δασοφυλάκων, καθηγητῶν, βαθμοφόρων, συνταξιούχων, υποτρόφων, γραφέων καὶ ἄλλων στύλων τῆς πλειονοψυχίας».

Ἐν πάσῃ λοιπὸν ταπεινότητι ὁμολογοῦμεν ὅτι τότε μόνον ὁ ἄσκοπος σήμερον «Ἀσμοδαῖος» δύναται νὰ ἔχη πρακτικὸν τινὰ σκοπὸν, ὅταν δυνηθῇ νὰ στρατολογήσῃ ἀναγνώστας μεταξὺ τῆς τάξεως ὑπὲρ ἧς συνηγορεῖ, ἀντὶ ἐκείνης ὑφ' ἧς ἀναγινώσκειται. Ἀλλὰ κατὰ τοῦ τοιούτου κινδύνου ἀσφαλῆ ἔλαβον μέτρα οἱ συντάκται τοῦ προϋπολογισμοῦ. Ἐν αὐτῷ ὑπὲρ τῆς ἀνωτέρας ἐκπαιδεύσεως, ἦτοι τοῦ φυ-

τωρείου ἐξ οὗ στρατολογεῖται ὁ ἱερὸς λόχος τῶν κηφόνων ἀφιέρωσαν ἐν καὶ ἡμισυ ἑκατομμύριον, διὰ δὲ τοὺς παῖδας τοῦ γεωργοῦ, ἐξ αἰσχύνης νὰ μὴν ἀφήσωσι τίποτε, ἀρῆ-
καν δραχμὰς ἑκατὸν πενήκοντα χιλιάδας!

Μὴ τις νομίση ὅτι πρὸς κατηγορίαν τῶν πολιτευομένων ἀνεγράψαμεν τοὺς ἀνωτέρω δύο ἀριθμούς. Ἄπ' ἐναντίας προθύμως ἀναγνωρίζομεν, ὅτι φρονίμως καὶ συντεῶς πολι-
τεύονται μὴ ἐπιτρέποντες νὰ μανθάνη γράμματα πᾶς μὴ κηφὴν. Ἐν τῇ Δύσει, ἅμα ἠδυνήθη ν' ἀναγνώσῃ ὁ λαὸς τὸ Εὐαγγέλιον, εὐθὺς ἀπελάκτισε τὸν Πάππυ καὶ ἐν τῇ
πρώτῃ ὁρμῇ τῆς ἀγανακτήσεώς του ἔκαυσε τὰ μοναστή-
ρια καὶ ἐκρέμασε τοὺς ἱερεῖς. Ὅμοια τις ἐπίκειται καὶ
παρ' ἡμῖν διαμαρτυρησίς, ἅμα πλὴν τῶν μυρίων φορο-
λογούτων δυνηθῶσι καὶ οἱ ἑκατοντακισμύριοι φορο-
λογούμενοι ν' ἀναγνώσῃ τῆς Ἑλλάδος τὸν προῦπο-
λογισμόν.

Ἐκ τῆς ἀναγνώσεως ταύτης ἤθελον διδαχθῆ μεταξὺ
τῶν ἄλλων ὅτι, ἐνῶ κατ' ἀναλογίαν τῶν ἄλλων ἐθνῶν ἔ-
πρεπε νὰ ἀρχῇ ἐν ἡμισυ ἑκατομμύριον πρὸς εἰσπραξί-
τῶν φόρων, ἐξοδεύονται τέσσαρα πρὸς τοῦτο παρ' ἡμῖν
ὅτι ἄνευ στόλου ἢ στρατοῦ καταβάλλονται περὶ τὰ πέν-
τε εἰς μισθοὺς χερσαίων καὶ θαλασσίων, ἐν ἐνεργείᾳ, δια-
θεσιμότητι ἢ συντάξει βαθμοφόρων, μετὰ δὲ τὴν τε-
λευταίαν κατὰ τῆς στηλιτικῆς σπατάλης ἐξέγερσιν, ἀντὶ
τῆς ἐλπυζομένης ἐλαττώσεως, νῦξήθη κατὰ ἑκατὸν εἰκοσι
χιλιάδας δραχμῶν τὸ ἐτήσιον ἐξόδον πρὸς συντήρησιν
ἐπιμιδίων.

Οἱ ἀπηλπυζόμενοι ἀναθέτουσιν εἰς τὴν θάνατον τὰς ἐλ-
πίδας. Οὕτω καὶ τὸ ταμεῖον ἡμῶν ἤλπιζεν ἐξ αὐτοῦ
βαθμιαίαν ἐλάφρυσιν τοῦ πιέζοντος αὐτὸ ἄχθους.
Ἄλλὰ κατὰ παράδοξον ἀντίφασιν ἐφ' ὅσον ἀποθηήκου-
σι, πολλάκις ἐπὶ τῆς ψιάθης, οἱ συνταξιοῦχοι τοῦ μεγάλ-
λου ἀγῶνος, ἐπὶ τοσοῦτον αὐξάνουσιν αἱ ἤδη διπλασια-
σθεῖσαι συντάξεις. Οἱ ἔνυχες τῆς ἀρπακτικῆς ἀγέλης εἶ-
ναι παρ' ἡμῖν ὀξύτεροι ἢ τὸ δρέπανον τοῦ θανάτου.

Ἄγαπῶντες πρὸ παντὸς ἄλλου τὴν δικαιοσύνην δὲν
λέγομεν ὅτι εἰς τὴν τοιαύτην κατάστασιν ἀρέσκονται πάν-
τες ἀνεξαιρέτως οἱ βουλευταὶ καὶ κομματάρχαι· ἀλλὰ τοῦ-
το μόνον: ὅτι τινὲς ἐξ αὐτῶν τὴν ἐδημιούργησαν ἐκ φι-
λαρχίας, σήμερον δὲ πάντες αὐτὴν ὑφίστανται ἐξ ἀνάγκης.
Οἷτε φαῦλοι καὶ οἱ ἀγαθοὶ πράττουσι παρ' ἡμῖν τὰ αὐ-
τά, ἢ μόνη δὲ μεταξὺ αὐτῶν διαφορά συνίσταται ὅτι, οἱ
μὲν τὰ πράττουσι μετὰ χαρᾶς, οἱ δὲ ἄνευ χαρᾶς.

Ἡ θέσις τῶν παρ' ἡμῖν πολιτευομένων πολὺ ὁμοιάζει
τὴν τῶν αὐτοκρατόρων τῆς βυζαντινῆς Ῥώμης, οἵτι-
νες πρὸς κατάληψιν τοῦ θρόνου συνεμάχουν μετὰ Φρά-
γκων, Τούρκων καὶ Βουλγάρων, εἰς οὓς αὐτοὶ τε καὶ οἱ
ὑπήκοοι αὐτῶν ἐπλήρονον ἔπειτα λύτρα. Ἀπαρραλλάκτως
καὶ οἱ ἡμέτεροι φατριάρχαι πρὸς σχηματισμὸν ἢ ἐνί-
σχυσιν κόμματος ἐστρατολόγουν ἐκ τῶν τριόδων μι-
σθοφόρους, οὓς ἐπλήρονον διὰ δημοσίων χρημάτων,
ἤτοι διὰ θέσεων περιττῶν. Τῶν τοιούτων μισθοφόρων ἐπὶ
τοσοῦτον ἐπολυπλασιάσθη προϊόντος τοῦ χρόνου ὁ ἀριθ-
μὸς καὶ τὸ θράσος, ὥστε κατέστησαν σήμερον ἢ μύ-

νη ἀξιόμαχος δύναμις τῆς Ἑλλάδος, πρὸ τῆς ὁποίας
καὶ Βασιλεία, καὶ Κυβέρνησις καὶ Βουλὴ καὶ ὀλόκληρον
τὸ ἔθνος κύπτει τὸ γόνυ μετὰ τρόμου.

Ἐσφαλμένως, νομίζομεν, παρωμοιάσαν τινες τοὺς ἡ-
μετέρους κομματάρχας πρὸς ἀρχηγοὺς ληστρικῶν συμ-
μοριῶν. Τὸ πταῖσμα αὐτῶν εἶναι ἔτι ἐδημιούργησαν
τὰς συμμορίας· σήμερον ὅμως, ἀντὶ νὰ ἦναι ἀρχηγοὶ
αὐτῶν, κατήνησαν ἀπλοὶ μεσίται, διὰ τῶν ὁποίων αἱ
συμμορίαὶ αὐταὶ διαπραγματεύονται πρὸς τὸ ἔθνος τὰ
λύτρα, ἀνθ' ὧν συγκατανέουσιν νὰ παραχωρήσωσιν αὐ-
τῷ ἀσφάλειαν ζωῆς καὶ περιουσίας. Τὰ λύτρα ταῦτα
καλοῦνται κατ' εὐφημισμὸν προῦπολογισμός. Ἀπόδειξις
ὅμως τοῦ ἀληθοῦς αὐτῶν χαρακτῆρος εἶναι ἡ δουλικὴ
εὐπειθεῖα, μεθ' ἧς ὀλόκληρος ἢ βουλὴ, σιγῶσης τῆς ἀντι-
πολιτεύσεως, σπεύδει νὰ τὰ καταβάλῃ ἄνευ συζητήσεως
εἰς τὸν εἰσπράκτορα τῆς κατισχυούσης συμμορίας, καλῶς
γνωρίζουσα ὅτι πᾶσα ἀντίστασις ἢ ἀπόπειρα ἐλαττώ-
σεως αὐτῶν ἤθελε τιμωρηθῆ δι' ἀναστατώσεως τὴν
ἐπιούσαν.

Τὸ δὲ ἔντως λυπηρὸν εἶναι, ὅτι καὶ ὑποτασσόμενοι
εἰς πᾶσαν ταπείνωσιν καὶ κακουχίαν, στέργοντες νὰ μέ-
νωμεν ἄοπλοι καὶ εἰς πᾶσαν ὑβρίν ἐκτεθειμένοι, πάλιν
δὲν κατορθοῦμεν νὰ πληρόνωμεν ὀλοσχερῶς τὰ κατ' ἔ-
τος ἐξογκούμενα ἡμῶν λύτρα, ἀναγκαζόμενοι νὰ δανει-
ζόμεθα ἀκαταπαύστως καὶ ἴσως μετ' οὐ πολὺ νὰ παρα-
στήσωμεν τὸ πρωτοφανὲς ἐν τῇ ἱστορίᾳ θέαμα ἔθνους
χρεωκοποῦντος ἄνευ παρασκευῶν, ἄνευ πολέμου, ἄνευ
ἐπαναστάσεως ἢ ἄλλης τινὸς ἐκ τῶν μέχρι τοῦδε γνω-
στῶν προφάσεων χρεωκοπίας. Τοῦτο πάντες βλέπομεν
ἢ δὲ ἐπιστήμη τὸ κηρύττει διὰ τοῦ στόματος τοῦ κ.
Σούτζου, ὑποδεικνύοντος τὰς οἰκονομίας ὡς τὴν μόνην
σωτηρίαν ὁδὸν. Πρὸς ταύτην ὅμως οὐδεὶς πολιτευόμε-
νος τολμᾷ νὰ τραπῇ, οὐχὶ ἐξ ἐλλείψεως πατριωτισμοῦ,
ἀλλὰ διότι καλῶς γνωρίζει ὅτι ἀδύνατον εἶναι νὰ προ-
χωρήσῃ ἐπ' αὐτῆς, χωρὶς νὰ προσκρούσῃ ἀνὰ πᾶν βῆμα
εἰς συμφέροντα προσωπικά, ἅτινα θέλουν ὀρθωθῆ κατ'
αὐτοῦ ὡς ἔχιδναὶ φαρμακεραὶ τῶν ὁποίων ἐπατήθη ἢ
οὐρά.

Κατὰ τοῦ συνασπισμοῦ τῶν τοιούτων συμφερόντων
ἐπεχείρησε ν' ἀντιταχθῆ ὁ κ. Τρικούπης, ὑψώσας τὴν ση-
μαίαν τῶν ἀρχῶν ἀπέναντι τῆς τῶν προσώπων. Εἰς τὴν
ἀπόπειραν ταύτην ἐπεκροτήσαμεν ἡμεῖς ἐξ ὅλης καρδίας,
ἀκολουθοῦντες πᾶν βῆμα αὐτοῦ μετὰ παλμῶν ἐλπίδος. Τα-
χέως ὅμως ἐνοήσαμεν πόσον ἐπὶ τοῦ παρόντος ἄνισος καὶ
ἄπελπις εἶναι ὁ ἀγὼν αὐτοῦ πρὸς ἀντιπάλους, οἵτινες
ἀντὶ νὰ παρίστανται ἐν τῇ Βουλῇ ὡς ὑπέρμαχοι ἀφηρη-
μένων ἀρχῶν, ἦσαν πρακτικοὶ ἄνθρωποι ἀντιπροσωπεύον-
τες κόμμα πραγματικὸν καὶ ἐπιφορτισμένον νὰ διαπραγ-
ματευθῶσι καὶ εἰσπράξωσιν ἐν ὀνόματι αὐτοῦ τὰ ἐτήσια
λύτρα τῆς Ἑλλάδος.

Εἰς τὴν ἀνάπτυξιν ταύτην τοῦ τί ἐννοοῦμεν διὰ τῆς
λέξεως ἀγέλη προέβημεν ἀποχαιρετῶντες σήμερον τὴν
δημοσιογραφίαν, διότι παρεξηγούντες τινες ἡμᾶς ὑπέ-
θεσαν ὅτι τὸ ἔνομα τοῦτο ἀποδίδομεν εἰς αὐτὴν τὴν Βου-

λην, ἐνῶ αὐτῇ, ὡς καὶ πᾶσα ἡ Ἑλλάς, οὐδὲν ἄλλο εἶναι εἰμὴ θαλαμηπόλος καὶ ἐκ φόβου τροφοδότις τῆς νεμομένης τὸν τόπον παντοδυναμίου ἀγέλης.

Κατὰ ταύτης μόνης ἐκήρυξε πόλεμον ὁ «*Ἀσμοδαῖος*» καὶ ἤλπιζεν ἐν τῇ ἀπλότῃ τῆς καρδίας του ὅτι ῥίπτων ἀκταπαύστως μυίας εἰς τὸ πινάκιον, ὑπερ παραθέτει τὸ ἔθνος εἰς τοὺς Πύργους, Τζιθανοπούλους, Δαραλέξας, Θεοδώρας, Παγκράτας καὶ Γαρδελίνους ἤθελε κατορθώσει ν' ἀπδιάσῃ τὸ φαγητόν. Ἄλλ' οἱ κύριοι οὗτοι δὲν εἶναι σιχασιάριδες.

Παραιτούμενοι σήμερον ἀνωφελοῦς ἀγῶνος παρηγορούμεθα διὰ τῆς ἐξῆς σκέψεως, ὅτι πάντα ἀνεξαιρέτως τὰ ἔθνη κατὰ περιόδον τινα τοῦ βίου των ὑπέστησαν αἰσχρὸν τινα ζυγόν. Κατὰ τὸν δέκατον πέμπτον αἰῶνα ἐδέσποζον ἐν Ἰσπανίᾳ οἱ Ἰερεζετασταί, κατὰ τὸν δέκατον ἕκτον οἱ δολοφόνοι ἐν Ἰταλίᾳ καὶ κατὰ τὸν δέκατον ἑγδοοὺν ἐν Γαλλίᾳ αἱ πόρνοι. Οὕτω καὶ παρ' ἡμῖν σήμερον αἱ βδέλλαι τοῦ προὔπολογισμοῦ.

Παράδοξον θέλει φανῆ εἰς πολλοὺς, ἀλλ' ἐν τούτοις εἶναι ἀληθές καὶ τὸ ἐξῆς, ὅτι οἱ ἀπαρτίζοντες τὴν φθοροποιᾶν ταύτην ἀγέλην δὲν εἶναι ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ κακοὶ ἄνθρωποι. Οἱ εἰς Ἀφρικὴν περιηγηταὶ περιγράφουσι φυλάς τινὰς ἀνθρωποφάγων, οἵτινες εἶναι κατὰ τὰ ἄλλα τίμιοι, ἡμεροί, φιλόξενοι καὶ περιποιητικοί, μόνον ἐλάττωμα ἔχοντες τὴν κακὴν συνήθειαν νὰ τρώγωσιν ἀνθρώπινον κρέας, ὡς οἱ ἡμέτεροι κηφήνες νὰ ροφῶσι τὸν ἰδρώτα τοῦ λαοῦ.

Σπογγίζων τὸν κάλαμον εὐχαριστεῖ ὁ «*Ἀσμοδαῖος*» τοὺς εὐμενεῖς ἀναγνώστας του διὰ τὴν ὄντως σπανίαν ἐν Ἑλλάδι προθυμίαν μεθ' ἧς ὑπεδέχθησαν αὐτὸν, τοὺς δὲ καλοὺς συντάκτας τῆς «*Ἐφημερίδος*», τῆς «*Στοᾶς*» τῆς «*Ἡμέρας*» καὶ τοῦ «*Νεολόγου*» ὅτι ὑπεστήριξαν πολλὰ καὶ αὐτὸν εἰς τὸν ἀγῶνα κατὰ τῶν ἀγελαίων. Ἀληθές εἶναι ὅτι ἀφ' ἑτέρου ὁ τύπος τῆς ἀγέλης τὸν ὠνόμασεν ἐν συναυλίᾳ ἀσεβῆ, ἄπατριν, χριστομάχον, προδότην, φατριαστήν καὶ κακοήθη. Ταῦτα πάντα ἀνεγινώσκουμεν γελῶντες· ἀλλ' ἐπὶ τέλους μία τῶν ἐφημερίδων τούτων, ἀποκαλέσασα τὸν «*Ἀσμοδαῖον*» *συνάδελφον* εὔρε τὸ τρωτὸν τοῦ θώρακός του καὶ ἠνάγκασεν αὐτὸν νὰ ῥίψῃ τὸν κάλαμον ἀνακράζων: «*Ἀπόστρεψόν, Κύριε, ἀπ' ἐμοῦ τὸ ποτήριον τοῦτο*».

ΑΣΜΟΔΑΙΟΣ

Ἄν τῶ ὄντι ψηφισθῇ παρὰ τῆς Βουλῆς ὁ νόμος περὶ ὑποχρεωτικῆς ὑπηρεσίας παντὸς Ἑλλήνου πολίτου εἰς τὸν στρατὸν, πολὺ φοβούμεθα ὅτι ἄμεσος αὐτοῦ συνέπεια θέλει εἶναι νὰ μεταβάλῃ τὰ τρία τέταρτα τῶν Ἑλλήνων εἰς χωλοὺς, κυλοὺς, σπυροκωλιῶντας, μύωπας καὶ παραλυτικούς, πρὸς μεγίστην ἐκπληξιν τῶν καταγινομένων εἰς τὴν στατιστικὴν.

* *

Τὴν Εὐρώπην, πλὴν τοῦ ἀνατολικῶ, ἐπασχολεῖ σήμερον καὶ ἕτερον ζήτημα βιομηχανικόν, ἡ ἐφεύρεσις δηλ. τοῦ Μουσσῶ, δι' ἧς πρόκειται ν' ἀντικατασταθῇ εἰς τοὺς γαιάνθρακας ἡ θερμότης τοῦ ἡλίου πρὸς κίνησιν τῶν ἀτμομηχανῶν. Ἄν ἡ ἐφαρμογὴ αὕτη ἐπιτύχῃ, ἡ Ἑλλάς, χάρις εἰς τὸν αἴθριον αὐτῆς οὐρανόν, θέλει ἀναντιρρήτως καταλάβει εἰς τὴν κλίμακα τοῦ πολιτισμοῦ τὴν δευτέραν θέσιν μετὰ τοῦ Σαχαρίτας καὶ τοῦ Ἀσχαντί.

* *

Καθ' ἣν ὥραν τόσος γίνεται λόγος περὶ ἐξευρέσεως πύργων πρὸς στρατιωτικὴν ὀργάνωσιν τοῦ ἔθνους, νομίζομεν ὅτι προσφέρομεν ἐκδούλευσιν εἰς τὴν πατρίδα ὑποδεικνύοντες πρόχειρον μέσον ἀυξήσεως τῶν ἡμετέρων ἐσόδων. Ἀφοῦ τὰ πάντα ἤδη παρ' ἡμῖν ἐφορολογήθησαν, νομίζομεν ὅτι δίκαιον εἶναι νὰ ἐπιβληθῇ φόρος δέκα τοῖς ἑκατὸν καὶ ἐπὶ τοῦ προὔπολογισμοῦ, ἥτοι ἐπὶ πάντων ἀνεξαιρέτως τῶν ἐνταλαμάτων, μὴ ἐξαιρουμένων οὐδὲ τῶν χρησιμευόντων εἰς πληρωμὴν τοῦ κ. Πύργου καὶ τοῦ γυμνοῦ τοῦ Πολυτεχνείου.

* *

Ἄνωτερος οικονομικὸς ὑπάλληλος ἔλεγεν ἡμῖν προχθὲς «*Οἱ εἰσπράκτορες κατὰ τὸ παρελθὸν ἐλάμβανον*» διαταγὴν ν' ἀφίνωσιν ἀφορολογήτους μόνης τῆς μιᾶς » κρατούσης μερίδος τοὺς ὄπαδούς· σήμερον πρέπει νὰ » φεΐδωνται καὶ τῶν δύο συμμαχικῶν ὥστε ἐκ τῆς ἐνώσεως τῶν τριῶν κομματάρχων θέλει ὠφεληθῇ ὁ τόπος, ἂν ὄχι ἄλλο, τοῦλάχιστον τὸν τριπλασιασμόν τοῦ «*ἐλλείμματος*».

* *

Γνωστὴ εἶναι ἡ αἴρεσις τῶν πανευφημιστῶν, φρονούντων ὅτι τὰ πάντα διετέθησαν ἐπὶ τὸ καλλίτερον ἐν τῷ κόσμῳ τούτῳ. Ὅπαδὸς τῆς τοιαύτης σχολῆς ἔλεγεν ἡμῖν χθὲς ἐν Φαλήρῳ τριῶν τὰς χεῖράς του μετὰ χαρᾶς «*Εὐτύχημα ὑπῆρξε διὰ τὴν Ἑλλάδα, ὅτι οἱ πο-*